

Pozdrav iz južne zemlje.

(Dopis iz Buenos-Airesa.)

Vesele praznike bi vam radi voščili in smo sklenili, da to napravimo. In, kaj ne bi bili veseli tega domisleka tako zgodaj, ko je vendar šele tiha nedelja! Pa je vendar naša roka prekratka, da bi porinila ta pozdrav čez morje tako urno, kot bo tukaj Velika noč. Pa naj vseeno velja naš velikonočni pozdrav. Saj smo voščili že pred prazniki! Toda daleč je, daleč!

Komaj čakam, da pride kaj sem čez lužo. Pa pride Slovenec, pride Domoljub, Slovenski gospodar, Prekmurske novine, pa berem na datum, da je že vsaj tri tedne tega, ko ste tisto brali doma, če ni še več! In še to se tudi primeri, da čakam zastoj, ker se izgubi.

Tam imate pomlad, tukaj se nam ponuja jesen. Pa je čudna ta jesen. Neke dneve oni teden je bilo tako hladno, da so mi knofi kaj prav prišli. Le 8 C je bilo zjutraj in morda še manj. Prejšnje dneve smo imeli pa drugače. Neko noč je tako pokalo in treskalo, kot da je sodni dan. Pa tudi lilo je tako, kot da se je vse vtrgalo. Ceste so se spremenile kar v reke in je drla voda v nekem delu mesta na glavni ulici čez meter globoka in seveda tudi vdrla v kleti in nizka stanovanja, kar je posebno za siromake velika nesreča, ko mnogi stanujejo v podzemeljskih prostorih.

Naša služba božja gre svojo pot naprej. V obeh tednikih objavljam tudi cerkveni vestnik, pa sem v enem dobil odgovor, da »farjev« ni ne rabijo in da upa dopisnik, da bo moj glas ostal »glas vpijočega v puščavi«. Bo najbrže precej veliko takih ljudi, ki tako mislijo in govorijo, je pa tudi vedno več tistih, ki kažejo dobro voljo in se tako polagoma le večja število. Izza vsakega vogla prikoraka kaka skupina, pa

ko je ura za začetek, je že toliko, da je za dobro voljo. Gospod Ciril Jekše si pa prizadeva s petjem in ima kar dva zbora, otroškega in dekleškega. Za veliko noč bo pa še z mešanim nastopil, da bomo imeli vsaj nekaj sledu Velike noči, ki jo doma tako lepo Slovenija praznuje s prelepim petjem in procesijo. Prve težave, ko so nam pri naših večernicah peli španski otroci, smo že srečno preboleli.

Posebno zaželjena stvar našim so domači listi. Vsako nedeljo razdelim kar imam, pa je vedno premalo. Ko bi ne bila pošta tako draga, bi se kar priporočal upravam listov, naj mi pošiljajo kaj več izvodov.

Buenos Aires, 30. 3. 1936.

Hladnik Janez, slov. kaplan.

Širite „Slov. gospodarja“!

V maju Mariji oltarček!

Marijine kipe in slike v raznih velikostih in izpeljavah po najnižjih cenah, kakor tudi Slomšekove in druge šmarnice kupite v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila Ptuj, Slovenski trg 7

SLUŽBE:

Ofer, oženjen, se sprejme, Rošpoh 87, ali v trgovini Maribor, Koroška cesta 20. 569

Pridnega hlapca ali deklo sprejemem. Savernig Ernest, pek, Sv. Trojica v Slov. gor. 561

Tkalski stol z orodjem proda Franc Sušnik, Sv. Jakob v Slov. goricah 22. 558

Hlapec h goveji živini in dekla za kmečko delo se sprejmeta takoj. Ponudbe poslati na upr. lista pod »Zanesljiva«. 586

Sprejemem kolarskega vajenca in dobro izvežbane pomočnika. Štern Anton, Rače. 584

Za vinske kraje se išče dober sodar in sedlar. Matzenau, Meierhof, Prosenjakovci, Murska Sobota. 588

POSESTVA:

Prodam posestvo 26 oralov. Ploj Jožef, Nadbišec 21. Sv. Lenart v Slov. goricah. 562

Banovinski odbor JRZ

javlja globoko užaloščen, da je Bog nepričakovano poklical k sebi uglednega člana stranke, gospoda

Vladimirja Pušenjaka

bivšega poslanca SLS ter vnetega bojavnika za ljudske pravice.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Upravni odbor in uradništvo
Mestne hranilnice v Mariboru

javljata žalostno vest, da je njihov predsednik, gospod

**VLADIMIR
PUŠENJAK**

nadrevizor Zadrúžne zveze itd.

dne 23. aprila 1936 umrl.

Zaslužnega moža, ki si je pridobil za naš zavod nevenljivih zaslug, ohranimo v blagem in trajnem spominu.

Maribor, dne 23. aprila 1936.

Peronospora

ne bo škodovala Vašemu vinogradu, ako škropite z znano 99—100%

**modro galico
,ZORKA'**

